

fører oppe i Landstinget stemte imod Kirkekommissionen og lagde en saadan Vægt paa denne Afstemning, at man forlangte Navneopraab. Det gjorde man i Forgaars i Landstinget, og følgelig kunde jeg ikke tænke andet, end at der var Overensstemmelse mellem Folketingets og Landstingets Venstre, og at Folketinget saaledes ogsaa vilde stemme imod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling. Man maa huske paa, hvad der foreligger her officielt, men for mig foreligger der officielt kun dette, at Venstre nu indtager den modsatte Holdning af den, Venstre indtog i Forgaars i Landstinget, og endvidere maa man huske paa, at der foreligger dette, at Landstingets Flertal med temmelig enestaaende Brutaltet har skubbet Ministerens 4 forelagte Lovforslag til Side og har sagt: dem behandle vi ikke, dem begrave vi, og i Stedet for forlange vi noget helt andet, idet vi stille et helt nyt Forslag om Nedsættelse af en Kirkekommission. Nu foreligger der altsaa den Situation, at dette Tings Flertal skal putte denne Udæskning i Lommen. Vi skulle ikke lade os afficere deraf, men skulle tage imod Landstingets Flertals udæskende Holdning, uagtet dette officielt for dem, der ikke ere indviede, maa staa som Midlet, hvormed de andre Lovforslag slaas ned. Saaledes ligger Sagen for, efter hvad vi kunne kende til den, som ikke ere indviede i, hvad der foregaar bag Kulisserne. Hvad der er sket, forekommer mig kun at kunne betegnes som en Kolbøtte. Naar der alligevel tales om, at man skal sikre de kirkelige Lovforslags Gennemførelse, saa forstaar jeg ikke, hvorledes dette lader sig gøre. Jeg kender intet til de Garantier, der gives, eller til de Aftaler, der mulig ere truffene. For mig og hele Offentligheden maa denne Holdning imidlertid staa som en ren og skær Kolbøtte.

Det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) gjorde nogle Bemærkninger over for mig og optraadte som en dygtig og veltalende Defensor for den fraværende Kultusminister. Jeg maa for Resten udtale min Forundring over, at den højtærede Kultusminister har forladt os i dette Øjeblik, da vi vistnok for første Gang i mange Aar drøftede Kirkeforfatningsspørgsmaalet, thi det er jo første Gang i lange Tider, at selve Kirkeforfatningsspørgsmaalet i sin Renhed er til Drøftelse i Folketinget. Det skulde have været i gamle Dage! Da vilde dette Spørgsmaal have fremkaldt en ugelang De-

bat. Nu synes man, at det er saa ganske ligefremt, at naar Ministeren siger: Vi skulle have en Kirkeforfatning, saa finder man, at det har saa ringe Betydning, selv om Ministerens Forslag gaar i modsat Retning af, hvad man tidligere har bestræbt sig for at faa, og saa regner man Diskussionen her i Tinget for saa uvæsentlig, at Kultusministeren godt kan gaa op i det andet Ting for at diskutere Forslaget om Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser. Dette forekommer Kultusministeren nok saa vigtigt i Øjeblikket som en Diskussion om denne Sag, der for Land og Folk i 50 Aar har staaet som et stort og vigtigt Spørgsmaal. Men, som sagt, den ærede Kultusminister havde jo en udmærket Defensor i det ærede Medlem for Stubbekøbing. Jeg ved jo ikke, om det ærede Medlem udtrykker Kultusministerens Anskuelse, men jeg er tilbøjelig til at tro det. Det ærede Medlem er jo, som alle vide, en meget bestemt og erklæret Modstander af den kirkelige Grundopfattelse, som næredes af hans desværre saa tidlig afdøde Meningsfælle for Veringe.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Kultusministeren har sørget for under sin nødvendige Fraværelse paa Grund af Forhandlingerne i Landstinget at være repræsenteret her gennem andre Medlemmer af Ministeriet.

Borghjerg: Ja, jeg ser jo nok, at baade den ærede Kenseilspræsident, den ærede Landbrugsminister og den ærede Indenrigsminister ere til Stede, men det forekommer mig dog lidt underligt at skulle diskutere Kirkeforfatningsspørgsmaalet med den højtærede Landbrugsminister for Eksempel.

Til det ærede Medlem for Stubbekøbing vil jeg gerne sige et Par Ord. Han bebrejdede mig mit Standpunkt og sagde, at det var ikke demokratisk af mig at modsætte mig, at Kirken fik en Forfatning; men jeg har hele Tiden talt om en Kirkeforfatning i den Retning, som Ministeren har antydnet i Dag. Kirkeforfatningen kunde være meget demokratisk; der kunde gives Menighederne en større Indflydelse paa den. Men det, der her er Tale om, er, hvorvidt Kirkemagten eller Stats- og Folkemagten skal styrkes, saa længe vi have en Folkekirke, vel at mærke, stadig under den Forudsætning, at vi have en Folkekirke. Det ærede Medlem fra Stubbekøbing fremdrog Ægte-